

Næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om ny Jernbaneanlæg m. v.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

81de Møde.

Mandag den 18. Februar, Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om ny Jernbaneanlæg m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Kr. Jensen: I Samlingen 1903—04 blev der her i Tinget indbragt et Forslag om en Bane fra Nykøbing til Stubbekøbing af de 2 daværende Medlemmer, Bjerre og Stub. Ældre Medlemmer, eller de, der have læst Referatet i Tidenden, ville vide, at Forslaget blev overordentlig venligt modtaget her, ikke blot af de Medlemmer, der havde Ordet, men ogsaa af den daværende Minister for offentlige Arbejder. Sagen kom til 1ste Behandling, og den blev henvist til Udvalg, der imidlertid ikke blev færdigt med sine Arbejder, men afgav en Beretning. Naar Sagen ikke den Gang blev behandlet til Ende, skyldtes det vist væsentligst, formoder jeg, den daværende Minister for offentlige Arbejder, der under sin Syslen med sin Yndlingstanke, at forsyne København med en ny Hovedbane-gaard, ikke ønskede større Krav til Statskassen til Jernbaner end højst nødvendigt, for at han kunde sikre den for ham saa vigtige Sags Gennemførelse.

†

Efter Behandlingen her i Samlingen 1903—04 blev derovre paa Østfalster taget fat paa at rejse de Beløb, som Egnen efter Forslaget skulde udrede, nemlig Halvdelen. Det lykkedes ikke ganske at faa dette Beløb tilvejebragt, men der resterede dog kun saa lidt, at der var sikker Udsigt til, at Beløbet kunde tilvejebringes inden alt for længe. Men man blev nu nede paa Østfalster ikke lidt skuffet, da Kommissionens Forslag forelaa, hvorefter Befolkningen ikke skulde udrede Halvdelen, men $\frac{3}{5}$, medens Statskassen kun skulde udrede $\frac{2}{5}$. Det vilde for denne korte Banestrækning blive en 125—130,000 Kr. mere end Halvdelen, og da man knap kunde faa Halvdelen tilvejebragt, vil man let kunne forstaa, at det for Befolkningen stillede sig ganske haabløst, naar man skulde udrede $\frac{3}{5}$. Og jeg maa paa Befolkningens Vegne saa meget mere beklage dette, som jeg synes, at Rigsdagen, i alt Fald dette Ting, i nogen Maade er bundet til det Tilsagn, der blev givet Befolkningen i 1903—04, idet der da uden Indsigelse fra nogen Side, hverken fra ærede Medlemmers Side eller fra den daværende Minister for offentlige Arbejders Side, blev ført et Forslag frem her, der tilsagde Befolkningen Halvparten fra Statskassens Side.

Da Befolkningen fik Kommissionens Forslag at vide, blev den, som sagt, meget mistrøstig, men den haabede dog, at det skulde ikke vare længere, end til den højtærede Minister for offentlige Arbejder fik Sagen under Behandling. Han var jo Medlem af Tinget i 1903—04 og kendte altsaa Forholdet med Hensyn til Tingets Stilling da. Man haabede paa, at den højtærede Minister vilde ændre Forslaget, ikke alene fordi Tinget her paa en vis Maade er bundet til at give Halvdelen, i alt Fald synes det mig, at man har givet Befolkningen et sikkert Løfte, men ogsaa fordi det vilde være rimeligt og naturligt, at Lolland—Falster fik en sideordnet Stilling med det øvrige Land med Hensyn til Anlæg af deres Jernbaner. Det have de ikke efter det Forslag, der nu foreligger. Ogsaa her blev Befolkningen jo skuffet, idet den højtærede Minister har taget Kommissionens Forslag, ganske som det forelaa. Hos Befolkningen paa Øst-Falster vakte